

Kapitel 1

Sætningsopbygning

På spansk er verbet det vigtigste led i sætningen idet vi kan forme en korrekt sætning med et verbum alene, men ikke uden dette. Verbet kan ses som en blæksprutte der har fangarme ud til forskellige led, for det er verbet der afgør hvordan sætningen skal opbygges og hvilke led der kan findes i den pågældende sætning. Visse led, der oplyser om tid, sted, mm. kan tilføjes i de fleste sætninger uanset hvilket verbum vi har med at gøre, og disse kaldes *frie led*, fordi de altså er frie tilføjelser. De giver naturligvis en ny eller ekstra oplysning, men de er ikke obligatoriske. De *bundne led* er derimod led som styres af verbets betydning, og som derfor skal være til stede for at udsagnet giver mening:

Pedro lle gó a las seis

Pedro kom klokken seks

Los niños juegan en el jardín

Børnene leger i haven

Subjekterne (grundledene) *Pedro* og *los niños* er obligatoriske led, idet hverken handlingen *llegat* eller *jugar* kan eksistere uden en person (eller evt. en ting) der udfører dem. Disse er altså bundne led, mens *a las seis* og *en el jardín* er frie led som intet har med selve verberne at gøre, selv om ingen handling kan finde sted uden for tid og rum.

Ofte kan nogle af de bundne led dog underforstås uden at sætningen bliver forkert af den grund, og på spansk gælder det - modsat dansk - også subjektet. Verbet *comer* - at spise - skal rent logisk have en person (eller et dyr) der udfører handlingen (et subjekt), og man kan heller ikke spise uden at sætte *noget* til livs. *Det* der spises betegner vi *direkte objekt* (genstandsled), men både det og subjektet kan på spansk udelades uden at det er meningsforstyrende:

¿Por qué no comes?

Hvorfor spiser du ikke?

Såvel subjektet *tú* som det direkte objekt er implicite (underforstået). Vi kan derimod ikke tilføje et subjekt eller et direkte objekt der ikke naturligt hører til verbet. Et verbum som *andar* - at gå - kan således ikke have direkte objekt: **te/*lo ando*¹.

Antallet af bundne led kalder vi verbets valens. Spanske verber kan have fra nul til tre bundne led, men verbets valens siger ikke noget om hvilke led det drejer sig om. Vi skelner mellem fire grupper:

Avalente verber er verber uden valensbundne led, hvilket vil sige at de hverken kan have subjekt eller objekt. Der er kun ganske få verber der ikke kan have nogen bundne led tilknyttet, og det drejer sig om de såkaldte meteorologverber:

Ayer llovió / nevó bastante

I går regnede / sneede det meget

¹* betyder at sætningen er ugrammatisk, altså ikke korrekt.

På dansk tilføjer vi et *det* som subjekt, men på spansk er det umuligt at indsætte et subjekt i sætningen, hvorfor vi heller ikke kan opfatte det som implicit. På fransk bruges *han* om vejret: *il pleut* (det regner). *Ayer* og *bastante* er frie tilføjelser, som altså ikke er nødvendige for at danne en korrekt sætning.

De monovalente verber har ét bundet led, og det er i næsten alle tilfælde et subjekt, idet de fleste handlinger kræver en person (eller ting) der udfører handlingen:

Esa noche Blanca durmió mal (All 158) Den nat sov Blanca dårligt
Clara sonreía sin decir nada (All 91) Clara smilede uden at sige noget

Durmió har *Blanca* som subjekt, og *Clara* er subjekt for *sonreía*.

Divalente verber er verber der har to bundne led tilknyttet, og det kan være forskellige typer af led. Det hyppigste er subjekt + direkte objekt (a) eller subjektsprædikatív (b), men det kan også være subjekt og indirekte objekt (c) eller evt. et adverbialt led (d):

a) *Esteban observaba a Clara con toda la discreción de que era capaz* (All 101) Esteban betragtede Clara med al den diskretion han kunne opbyde
b) *Sara era una muchacha antipática y cruel* (Del 29) Sara var en antipatisk og grusom pige
c) *A mí también me gustan las cosas directas* (All 101) Jeg kan også godt lide [at sige] tingene direkte
d) *Las estrellas están en el aire, ¿no es eso?* (Del 28) Stjernerne er oppe i luften, er det ikke det?

Trivalente verber har tre bundne led, og det er typisk subjekt samt direkte og indirekte objekt (a), men de to øvrige led kan også være f. eks. direkte objekt og objektsprædikatív (b):

a) [*yo*] *Te pregunto algo que para mí es cosa de vida o muerte* (Sáb XVI) Jeg spørger dig om noget der for mig er et spørgsmål om liv eller død
b) [*él*] *mantenía intacto su espíritu aventurero* (All 25) han holdt sin eventyrlyst intakt

Ordbøgernes oplysninger om de enkelte verbers valens er begrænsede, men i nogle tilfælde kan man dog udlede visse regler ud fra eksempler og forkortelser. Læs derfor ordbogsartiklerne grundigt igennem inden du vælger en glose.

1.1 De primære sætningsled

De primære sætningsled er de led der kan tilskrives en funktion i forhold til sætningens hovedverbum, og det kan både være bundne og frie led. Andre led, som jeg skal komme ind på senere, er underordnede for eksempel et substantiv eller et adjektiv, eller de skal analyseres i forhold til et verbum i en bisætning.

Til at fastslå et givet leds funktion benytter vi os af forskellige prøver, men det skal med det samme indrømmes at de alle har den svaghed at man helst skal kunne høre

hvilke sætninger der er korrekte og hvilke der er ukorrekte. I nogle tilfælde kan det hjælpe at oversætte eksemplet til dansk, men det skal understreges at det der kan lade sig gøre på dansk, ikke nødvendigvis også kan siges på spansk og omvendt.

Et led kan bestå af et ord eller af flere sammenhængende ord, og i sidstnævnte tilfælde taler vi om et *syntagme*. I nedenstående eksempel udgør *La vergüenza de un pasado miserable* et samlet led og dermed et syntagma fordi såvel artiklen *la* som præpositionssyntagmet (forholdsordsled) *de un pasado miserable* er med til at definere ordet *vergüenza*. Subjektet er derfor hele leddet *la vergüenza de un pasado miserable*:

<i>La vergüenza de un pasado miserable sería su peor sentimiento</i> (Pin 116)	Skammen over en ynkelig fortid ville være hendes værste følelse
--	---

Det enkelte leds længde bestemmes af *permutationsprøven*, eller flytningsprøven, der går ud på at se om sætningen ændrer betydning eller eventuelt bliver ugrammatisk (ukorrekt) hvis man flytter et eller flere ord. De ord der skal hænge sammen ved en ændring af ordstillingen, tilhører samme led:

<i>Estaba dividido entre el amor por su hijo y su papel de guardián de la propiedad</i> (All 188)	Han stod delt mellem kærligheden til sin søn og sit job som ejendommens vagt
---	--

Først ser vi at der sker en klar betydningsændring hvis vi flytter *por su hijo* op forrest i sætningen, eller blot bytter om på dette og *entre el amor*, hvorfor der må være tale om en sammenhængende størrelse. Dernæst ses at hverken *de guardián* eller *de la propiedad* kan flyttes rundt i sætningen. Altså må også *su papel de guardián de la propiedad* være et enkelt led, men det viser sig nu at de to led vi netop har fundet også hænger sammen og begge er underordnet *entre*, for de kan byttes rundt, men ikke flyttes i forhold til *entre*. Vi har altså ét led fra *entre* og helt til og med *propiedad*.

De primære sætningsled er følgende: verbalet, som de øvrige sætningsled defineres i forhold til, subjekt, objekter, prædikativer og adverbialer.

1.1.1 Subjektet

Subjektet (se også 3.2.1), eller grundledet, defineres som det led der i tal og person svarer til verbets endelse. Vi siger at der er kongruens, og analysen som subjekt kan afprøves ved at skifte et givet leds tal og se om der stadig er kongruens, for i en sætning kan der jo sagtens være flere led der tilfældigvis står i samme tal og person som verbet:

<i>Nunca las campanas dicen lo mismo</i> (Del 212)	Klokkeme siger aldrig det samme
<i>El único hombre joven dio un paso adelante</i> (All 62)	Den eneste unge mand [der var] tog et skridt fremad

I første eksempel ses straks at subjektet, *las campanas* kongruerer, og at det andet led, *lo mismo*, ikke kan være subjekt. I andet eksempel bliver vi derimod nødt til at foretage det vi kalder *kongruensprøven*. Prøven består i al sin enkelhed i at udskifte et led vi mener kunne være subjekt, med et tilsvarende led i pluralis (eller singularis

hvis det allerede står i pluralis), og se om denne ændring også kræver at verbet skifter tal. I eksemplet er der to led der har samme tal som verbet, og som derfor kunne være subjekt, men kun det ene har indflydelse på verbet. Indsætter vi *los dos hombres jóvenes* i stedet for *el único hombre joven*, skal verbalformen straks ændres til *dieron*, mens det ikke har nogen betydning at ændre *un paso* til *dos pasos*. Altså er *el único hombre joven* sætningens subjekt.

1.1.1.1 Implicit subjekt

Verbets endelse markerer at der er et subjekt, og hvilken person og tal dette subjekt har. Hvis der ikke er et syntaktisk subjekt i sætningen, taler vi om et *implicit* - underforstået - subjekt, og når dette implicitte subjekt står udtrykt i den forrige sætning, kaldes det *subjektsløb*; subjektet løber så at sige fra en sætning og videre i teksten:

<i>Esa noche Blanca durmió mal y despertó al amanecer, rodeada por las sombras de la amplia habitación. Se quedó mirando...</i> (All 158)	Den nat sov Blanca dårligt, og hun vågnede ved daggry, omgivet af det store værelses skygger. Hun lå og kiggede...
---	---

Durmió har *Blanca* som subjekt, og derfra er der *subjektsløb* til det næste verbum, *despertó*, der dermed får samme led som subjekt selv om det ikke er udtrykt i sætningen, hverken i form af et proprium (egennavn), et substantiv (navneord) eller et pronomen (stedord).

Det implicitte subjekt kan også være en person som man ikke kan eller vil specificere, svarende til det danske *man*, se ? for flere detaljer:

<i>-Vamos, decidete, hermana; llaman abajo</i> (Del 76)	Kom nu, beslut dig, søster. Der er nogen der kalder nedenunder
---	--

1.1.2 Det direkte objekt

Det direkte objekt (se også 3.2.2), genstandsleddet, er den ting handlingen rettes imod, og rent formelt kan et leds funktion som direkte objekt bevises ved hjælp af enten *substitutions-* eller *transformationsprøven*².

Ved en *passivtransformering* bliver det direkte objekt til subjekt i den passive sætning (se 23.5.1 om passiv med *ser* og 9.2.2.1 om reflexiv passiv):

<i>María compró los libros</i>	Maria købte bøgerne
→ <i>Los libros fueron comprados por María</i>	→ Bøgerne blev købt (købtes) af Maria
→ <i>Se compraron los libros</i>	→ Bøgerne blev købt (købtes)

Den substitutionsprøve der skal bruges her, er det vi kalder *pronominalisering*, som betyder at man udskifter et led med et pronomen, som i dette tilfælde skal være et

²*Transformation* betyder *ændring*, og *substitution*, *erstatning*.

bundet pronomen i akkusativ (*lo/los/la/las*). Hvis udskiftningen kan lade sig gøre og betydningen bevares, må det led der blev skiftet ud svare til pronominet og således være direkte objekt. På grund af bl. a. *leísmo* er dette dog en prøve der i praksis kan give visse vanskeligheder, se 8.2.2.2.1:

<i>María compró los libros</i>	Maria købte bøgerne
→ <i>María los compró</i>	Maria købte dem

Det upersonlige verbum *haber* er værd at nævne her, idet det man umiddelbart kunne opfatte som subjekt, på kastiliansk er direkte objekt:

<i>Pero hay un dato aún más preocupante</i> (ABC)	Men der er et endnu mere bekymrende faktum
--	---

I præsens har verbet denne særlige form når det bruges upersonligt, men i imperfektum ville det være logisk at tilføje et flertals-*n* hvis *varios puntos oscuros* var subjekt:

<i>En esa conversación había varios puntos oscuros</i> (Sáb XIII)	I den samtale var der flere dunkle sider
---	--

Et andet bevis for at det drejer sig om et direkte objekt, er pronominaliseringen:

<i>Mucho antes de que empezara a surgir algo de humor en mis novelas, ya lo había en algunos de los cuentos que iba escribiendo</i> (Muñ 10)	Længe før der begyndte at dukke humor op i mine romaner, var det der allerede i de fortællinger jeg skrev
--	---

1.1.3 Det indirekte objekt

Det indirekte objekt (se også 3.2.3), hensynsleddet, kan kun bestemmes ved en pronominalisering, og her skal prøves en substitution med et bundet pronomen i dativformen (*le/les*). På spansk kan det indirekte objekt - modsat visse tilfælde på dansk - ikke blive til subjekt i en passivkonstruktion:

<i>CEOE [...] ofrecerá al futuro gobierno "diálogo y cooperación"</i> (País)	arbejdsgiverforeningen CEOE [...] vil tilbyde den kommende regering "dialog og samarbejde"
<i>Anamaria le dice que está bebiendo muy seguido</i> (Pin 52)	Anamaria siger til ham at han drikker meget ofte
<i>la crítica que le dedicaban a mi libro</i> (Muñ 39)	den kritik som man rettede mod min bog

Semantisk markerer det indirekte objekt en størrelse, oftest en person, der er involveret i handlingen og har en særlig interesse i denne uden at den pågældende er hverken subjekt eller direkte objekt. De fleste verber kan på spansk tilføje et indirekte objekt der markerer en sådan interesse; den såkaldte *interessens dativ* (se 8.2.2.2.2):

<i>No me hagas eso</i>	Lad være med at gøre det imod mig
------------------------	--

1.1.4 Præpositionsobjekt

Præpositionsobjektet, eller det *middelbare objekt* er et led der alene styres af verbets syntaks. Ofte er det et led der semantisk ligner et direkte objekt, men det adskiller sig fra dette ved altid at blive indledt af en præposition der styres - kræves - af verbet. Både på dansk og på spansk har vi mange verber der altid kræver en bestemt præposition, men de verber der på dansk skal have en sådan, har ikke nødvendigvis også præposition på spansk. På dansk har vi for eksempel *at tale om*, *at bede om*, men på spansk er det kun det første der har præpositionsobjekt:

Nunca hablaba de su hijo (All 188) Han talte aldrig om sin søn

På spansk har *pedir* (*at bede om*) derimod direkte objekt, men det er værd at notere sig at det ikke er verbets betydning som sådan der kræver en given præposition, for to verber med samme betydning kan godt have forskellig syntaks, og visse verber kan konstrueres på to forskellige måder uden at betydningen ændres væsentligt. Bemærk også at *fortælle om* ikke har præposition på spansk:

<i>El candidato de la oposición (tendió la mano a Fujimori y) pidió públicamente una reunión</i> (País)	Opositions-kandidaten (rakte hånden frem mod Fujimori og) bad offentligt om et møde
<i>No recuerdo la dirección / No me acuerdo de la dirección</i>	Jeg kan ikke huske adressen
<i>Olvidé las llaves / Me olvidé de las llaves</i>	Jeg glemte nøglerne
<i>Me río. Se río. Le cuento mi viaje, me cuenta su trabajo</i> (Sol 168)	Jeg smiler. Hun smiler. Jeg fortæller hende om min rejse, hun fortæller mig om sit arbejde

1.1.5 Prædikativerne³

Prædikativerne er adjektiviske eller substantiviske led der fortæller noget om hvordan et substantiv er med hensyn til karakter, væremåde, udseende o.s.v. De kongruerer med det led de siger noget om (subjektet eller objektet), og det er en væsentlig del af definitionen af dem. Prædikativerne kan overordnet deles i bundne og frie prædikativer alt efter om deres forbindelse til det led de beskriver, etableres via verbet (bundne), eller den skabes uafhængigt af dette (frie).

1.1.5.1 Subjektsprædikativet

Subjektsprædikativet, omsagnsled til grundled siger noget om subjektet og findes først og fremmest ved de kopulative verber *ser*, *estar*, *parecer* og det sjældent brugte *semejar*, men visse andre verber kan også konstrueres med subjektsprædikativ. Ved

³Ofte bruges ordet *prædikativ* med samme betydning, men da dette også kan betegne det der bliver tilbage efter subjektet er skilt fra sætningen, finder jeg det hensigtsmæssigt at benytte på betegnelsen *prædikativ*.

de fire nævnte kan prædikativet pronominaliseres med neutrumsformen, *lo*, af det bundne pronomen:

<i>el jardín es grande</i> → <i>lo es</i>	haven er stor → det er den
<i>Clara no era especialm ente partidaria de la educación regular</i> (All 237) → <i>no lo era</i> .	Clara var ikke særlig stor tilhænger af regelret opdragelse → Det var hun ikke
<i>Las pequeñas dificultades semejan problemas insolubles</i> (Mol)	De små vanskeligheder ligner uløselige problemer

Andre verber der kan have subjektspredikativ, er *quedar* (blive), *saber* (smage), *salir* (blive til), *seguir* (fortsat være), *volverse* (blive) m.fl., og det karakteristiske ved disse *primære subjektspredikativer* er at verbet har en anden betydning uden prædikativet. I tredje eksempel har vi betydningen *at blive*, men uden *elegido* er betydningen *at gå ud*:

<i>Al morir su tío quedó heredero del título</i> (Mol)	Da onklen døde blev han arving til titlen
<i>Esta comida sabe / está rica</i>	Maden smager dejligt (≈ er dejlig)
<i>¿Crees que voy a salir elegido?</i> (All 239)	Tror du jeg bliver valgt?
<i>Aquí me vuelvo loca</i>	jeg bliver gal / tosset af at være her

Saber konstrueres dog oftest med et adverbiale som *bien*, *mal* eller præpositionen *a*:

<i>esta medicina sabe a naranja</i> (Mol)	denne medicin smager af appelsin
---	----------------------------------

1.1.5.2 Sekundære subjektspredikativer

I forbindelse med visse verber kan der være et løsere tilknyttet prædikativ, der kan oversættes til et dansk adverbium og ofte kan det erstattes af et adverbium på *-mente*. Mange gange foretrækkes det kortere adjektiv dog:

<i>lo dijo fastidia da / fastidiadamente</i>	hun sagde det irriteret
--	-------------------------

1.1.5.3 De frie subjektspredikativer

De frie subjektspredikativer har en ret fri placering, er ikke afhængige af bestemte verber, og de står ofte mellem kommaer. De frie prædikativer kan blive modificeret af diverse led, hvilket kan gøre det nødvendigt at oversætte dem med en bisætning:

<i>Clara, inmóvil sobre el cajón, no pudo dejar de mirar hasta el final</i> (All 49)	Clara, som stod ubevægelig på kassen, kunne ikke lade være med at kigge indtil det var ovre
<i>Finalmente, ayudada por Clara, la maestra pudo arrastrar al niño al interior</i> (All 237)	Endelig kunne lærerinden med Claras hjælp (hjulpet af Clara) trække barnet ind

1.1.5.4 Objektsprædikativet

Objektsprædikativet kongruerer tilsvarende med det direkte objekt, men det kan ikke pronominaliseres. Kongruensen og det at det fysisk kan adskilles fra objektet udgør tilsammen beviset for at vi har med et objektsprædikativ at gøre:

<i>Tenia los ojos cerrados</i> (All 49) → <i>tenía un ojo cerrado / tenía cerrados los ojos</i>	hun havde øjnene lukkede → hun havde lukket et øje /hun havde øjnene lukkede
<i>Rosa tenía la cabeza torcida en dirección a la ventana</i> (All 49)	Rosa havde vendt hovedet mod vinduet
<i>Verla temerosa de mí me ponía frenético</i> (All 189)	Det gjorde mig rasende at se hende blive bange for mig
<i>la noticia lo dejó tembloroso</i> (All 82)	nyheden fik ham til at ryste
<i>La joven lo hacía reír</i> (All 80)	Den unge pige fik ham til at grine
<i>Lo vio distraído jugando con una gallina</i> (All 36)	Hun så den [hunden] optaget af at lege med en høne

Det er især følgende verber der har objektsprædikativ: *comprar, considerar, creer, dejar, elegir, encontrar, mantener, nombrar, poner, tener, vender* og *volver* samt sanseverberne. Se også hhv. infinitiv (25.3) og participium (27.3.3) som objektsprædikativ.

1.1.6 Adverbialer

Adverbialerne er vanskelige at definere. De står sjældent som bundne led, og de udgøres i reglen af et adverbium eller et præpositionssyntagma, men også bisætninger, substantiver mm. kan fungere adverbielt. Semantisk fortæller de noget om omstændighederne ved handlingen, det vil sige tid, sted, måde, årsag, hensigt o.s.v.:

<i>Ahora, las FARC acusan al Gobierno de Pastrana de sufrir una «manifiesta debilidad política»</i> (ABC)	Nu beskylder FARC Pastranas regering for af lide under en «åbenbar politisk svagheit»
<i>Y aquí ha faltado pasión</i> (País)	Og her har der manglet lidenskab
<i>puedo verlos de nuevo tan claramente como los vi ayer por la mañana</i> (Muñ 14)	jeg kan så dem igen lige så tydeligt som jeg så dem i går morges
<i>Sin embargo, no relato esta historia por vanidad</i> (Sáb II)	jeg fortæller ikke denne historie af forfængelighed
<i>Vamos a proporcionarles los recursos más inmediatos que necesitan para salir de esa situación</i> (ABC)	Lad os give dem de mest direkte ressourcer de har brug for til at komme ud af den situation

1.2 Syntagmet - materialet til de primære sætningsled

Når et sætningsled består af mere end et ord, betegner vi materialet, det vil sige de ord det består af, som et syntagma, og dette syntagma kan derefter analyseres i sine

bestanddele. Syntagmet betegnes som *verbalsyntagme*⁴, *substantivsyntagme*, *adjektivsyntagme*, *adverbiumsyntagme* og *pronominalsyntagme* ud fra dets kerne, det centrale eller vigtigste ord i leddet. En undtagelse fra dette princip er dog *præpositionssyntagmet*, der ikke har nogen kerne, se 28.21:

<i>La bomba alemana era una maravilla</i> (All 189)	Den tyske pumpe var fantastisk
<i>no se lo he ocultado nunca a nadie</i> (Muñ 15)	jeg har aldrig skjult det for nogen

Syntagmets længde afgøres ved hjælp af permutationsprøven som forklaret i 1.1, og analysen af de enkelte syntagmer forklares i kapitlerne om de respektive ordklasser.

1.3 Oversigt over sætningsled og ordklasser

Når vi analyserer, deler vi først og fremmest sætningen op i led i forhold til verbalet - ledfunktioner - og dernæst ser vi på hvilket materiale det enkelte led består af. Der er mange måder at markere sætningens og leddenes opdeling på. Ofte bruges et såkaldt trædiagram, som kan ses i VISL - et program til sætningsanalyse på adskillige sprog tilgængeligt på <http://visl.hum.sdu.dk>. Her bruges et kassesystem, som jeg finder lige så overskueligt.

Ledfunktion (store bogstaver)

V:	verbal - udsagnsled
V _s :	verbal med implicit subjekt
S:	subjekt - grundled
DO:	direkte objekt - genstandsled
IO:	Indirekte objekt - hensynsled
PO:	præpositions- el. middelbart objekt
SP:	subjektsprædikativ - omsagnsled til grundled
OP:	objektsprædikativ
K:	kerne i syntagme
D:	determinativ
A:	adverbial - billed
Indl:	indleder (af sætning)
Aux:	auxiliar - hjælpeverb
Pr:	præpositional
Styr:	styrelse (for præposition)
⊕:	sideordner
B	bundet led

Ordklasse / syntagme (s.: syntagme)

v:	verbum
finit:	finit verbum - bøjet udsagnsord
infinit:	infinit verbum - ubøjet udsagnsord
subst:	substantiv - navneord
adj:	adjektiv - tillægsord
adv:	adverbium - biord
art:	artikel
præp:	præposition - forholdsord
pp:	personligt pronomen / stedord
konj:	konjunktion - bindeord

⁴Nogle bruger betegnelsen *verbalsyntagme*, jf. *substantivsyntagme*, for at undgå associationer til sætningskernen, som også betegnes *verbal*, men forstavelsen *verbal*- indgår også i andre sammenhænge (f.eks. verbalbøjning, verbalsubstantiv) hvor den ikke har noget med sætningens verbal at gøre.

1.4 Analyse af de primære sætningsled

Selve analyserne kan stilles op på mange forskellige måder, men det vigtigste er at der til hver del hører en ledfunktion, altså en markering af om leddet er subjekt, direkte objekt o.s.v., samt en beskrivelse af materialet, syntagme, ordklasse eller sætningstype. *Syntagme* forkortes blot med et *s*, så f.eks. substantivsyntagme markeres *s.s.*, verbumsyntagme *v.s.* o.s.v. V_s betyder at verbalet har implicit subjekt.

Ofte skrives materialet med små bogstaver og i parentes. Det første følges også her.

Folk lavede ture om søndagen for at gå ud og se fuglen (All 22)

	La gente	hacía	paseos	los domingos	para ir a ver al pájaro
Funktion	Subjekt	V	DO	Adverbial	A
Materiale	subst.s.	finit	subst	substantivsynt.	præpositionssyntagme

jeg er for gammel til det og jeg er træt af at lide (All 98)

	estoy	muy vieja	para eso	y	estoy	muy cansada de sufrir
F	V_s	SP	A	+	V_s	SubjektsPrædikativ
M	finit	adj.s.	præp.s.	konj	finit	adjektivsyntagme

Jeg havde ikke tænkt på kærlighed før jeg lærte Rosa at kende (All 32)

	No había pensado	en el amor	antes de conocer a Rosa
F	V_s	PO	A
M	verbalsyntagme	præp.s.	præpositionssyntagme

Hun havde lukkede øjne (All 49)

	Tenía	los ojos	cerrados
F	V_s	DO	OP
M	finit	substantivsynt	participium

	jeg betalte Funes kaffen med mælk og den halve toast (Muñ 39)		
	le pagué	a Funes	el café con leche y la media tostada
F	V _s	IO	Direkte Objekt
M	finit	præp.s.	substantivsyntagme.

1.5 Sætninger uden finit verbum

På spansk kan sætningen defineres som en periode med et finit verbum og dertil hørende underordnede led. Sproget indeholder dog en mængde ytringer der ikke indeholder noget finit verbum, og de skal kort beskrives i det følgende.

1.5.1 Infinitte sætninger - sætninger med infinit verbum

De infinitte verber (infinitiv, gerundium og participium) kan i vid udstrækning have de samme led tilknyttet som de finitte verbalformer, og vi betegner disse konstruktioner som h.h.v. infinitivsætninger, gerundiumsætninger og participiumkonstruktioner. De led som er underordnede i forhold til det infinitte verbum, analyseres på samme måde som i den *rigtige* sætning:

	han / hun ville købe bogen			
	quería	comprar	el	libro
F	V _s	DO		
M	finit	infinitivsætning		
F		V _s	DO	
M		infinitiv	subst.s	
F			D	K
M			art	subst

Infinitivsætninger kan også stå uafhængigt og fungere som en selvstændig sætning:

¿Cómo expresarlo todo? ¿Cómo describir esta realidad más compleja que mi capacidad de entender? (Pin 183)

Hvordan skal man/jeg udtrykke det?
Hvordan skal man/jeg beskrive denne realitet, som er mere kompleks end min fatteevne?

En særlig type infinit sætning er den absolutte konstruktion, se 24.3.

1.5.2 Sætningsemner - sætninger uden verbum

En del ytringer indeholder slet intet verbum og er alligevel ganske normale og almindelige. Tænk bare på svar-sætninger som *sí, no, quizá (ja, nej, måske)* o.s.v., men også længere udbrud, eder og forbandelser m.m. Den slags ytringer kaldes sætningsemner fordi de repræsenterer en sætning uden at være en sætning. Det er ofte spørgsmål eller svar:

<i>¿De veras?</i> (Del 164)	Er det sandt?
<i>Las manos quietas, don Moisés</i> (Del 160)	(hold) hænderne stille, don Moisés
<i>Buenas tardes, don Moisés</i> (Del 159)	God eftermiddag, don Moisés
- <i>Ahora</i> (Del 156)	- Nu
(<i>¿De dónde vienes?</i>)	(Hvor kommer du fra?)
- <i>De la Esperanza</i> (Pin 138)	- Fra Esperanza
(<i>¿Qué le provoca, señorita?</i>)	(Hvad har De lyst til, frøken?)
- <i>Un tinto, gracias.</i>	- Et glas rødvin, tak.
- <i>¿Y al señor?</i> (Pin 122)	- Og herren?
<i>¡Una simple presentación!</i> (Sáb V)	[det ville være nok] Bare at blive præsenteret!
<i>¿Y la policía? ¿y el ejército?</i> (Pin 181)	Og politiet? og hæren?
<i>¡Peor para mí!</i> (Sáb VIII)	Så meget des værre for mig!
<i>¡Qué grotesco!</i> (Sáb XIII)	Hvor grotesk!

1.5.2.1 Bisætningsemner

Sætningsemner kan stå som led i en sætning og dermed ligne en bisætning, og disse kalder vi bisætningsemner:

<i>dije que no</i>	jeg sagde nej!
<i>en febrero de 1981, cuando el intento de golpe de estado del coronel Tejero ...</i> (Lor 101)	i februar 1981, ved oberst Tejeros forsøg på statskup
<i>Aunque pecadora y todo, he vuelto</i> (Del 72)	Selv om [jeg er en] synder og det hele, er jeg kommet tilbage